

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อร. ๑๗๐/๒๕๖๐
คดีหมายเลขแดงที่ อร. ๒๒๗/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๕ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

{	นางสาวพรสรัญ ปริญาวิภาค	ผู้ฟ้องคดี
	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๒๗/๒๕๕๖
หมายเลขแดงที่ ๙๐๗/๒๕๖๐

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมคำฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เวลาประมาณ ๑๘ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีถูกนายชัยวัฒน์ วัฒนศิริประภา ซึ่งเคยอยู่กินฉันสามีภรรยากับผู้ฟ้องคดี ทำร้ายร่างกายบริเวณใบหน้าและดวงตาและถูกนำตัวไปเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล ต่อมา วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าร้องทุกข์ต่อร้อยตำรวจเอก สัญญา อุทุมพร ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้ดำเนินคดีกับนายชัยวัฒน์ โดยเดินทางไปพร้อมกับพยานจำนวน ๒ คน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้สอบปากคำพยานไว้ และคดีไม่มีความคืบหน้าแต่อย่างใด แม้ว่าผู้ฟ้องคดี จะเข้าพบรองผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ ให้เร่งรัดคดีแล้วก็ตาม ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือร้องเรียนต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รวม ๒ ครั้ง ตามหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และมีหนังสือร้องเรียน

/ต่อกรมคุ้มครอง...

ต่อกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพและผู้ตรวจการแผ่นดิน เนื่องจากผู้ฟ้องคดีต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่องและต้องเสียค่ารักษาพยาบาลตลอดมา ต่อมา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้รับแจ้งผลการดำเนินการจากสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สรุปลำนวนและมีความเห็นควรสั่งฟ้องนายชัยวัฒน์ ผู้ต้องหา แต่ผู้ต้องหาหลบหนี และส่งสำนวนการสอบสวนต่ออัยการจังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการพิจารณาแล้ว ตามหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการได้ดำเนินการสอบสวนร้อยตำรวจเอก สัญญา ทางวินัยเนื่องจากการดำเนินคดีล่าช้า และมอบหมายให้ร้อยตำรวจเอก สุนทรพร จากุม เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รับผิดชอบคดีแทนร้อยตำรวจเอก สัญญา ซึ่งย้ายไปรับราชการที่อื่น ร้อยตำรวจเอก สุนทรพร ได้ดำเนินการสอบสวนคดีของผู้ฟ้องคดีจนแล้วเสร็จและส่งสำนวนให้อัยการจังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการแล้วเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีสอบถามไปยังศาลแขวงสมุทรปราการก็ไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลคดีของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และเมื่อสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ได้รับคำตอบว่าจะต้องมีการสอบปากคำอีก ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าข้อเท็จจริงตามรายงานการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีข้อผิดพลาดหลายแห่ง แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ละเลยต่อหน้าที่ และการที่ใช้เวลาในการสอบสวนถึง ๓ ปี ถือเป็น การดำเนินคดีล่าช้า เป็นเหตุให้ผู้ต้องหาหลบหนีและจับกุมตัวมาดำเนินคดีไม่ได้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการรักษาพยาบาลจนถึงขณะที่ยื่นฟ้องคดีนี้

ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยของจำนวนเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อร้อยตำรวจเอก สัญญา อุทุมพร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ดำเนินคดีกับนายชัยวัฒน์ วัฒนศิริประภา ในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้ฟ้องคดี เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เวลาประมาณ ๑๘ นาฬิกา ที่บ้านเลขที่ ๕๕/๑๑๐ - ๑๑๑ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางเมือง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ข้อที่ ๒๔ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ เมื่อรับเรื่องร้องทุกข์แล้ว ร้อยตำรวจเอก สัญญา ได้ส่งตัวผู้ฟ้องคดีให้แพทย์โรงพยาบาลเปาโลเมโมเรียล สมุทรปราการ ซึ่งผู้ฟ้องคดีรักษาตัวอยู่ก่อนแล้วตั้งแต่วันที่ ๒ ถึงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ทำการตรวจชั้นสูตรบาดแผลเพื่อเป็นหลักฐาน แต่ผู้ฟ้องคดีหายไปประมาณ ๒ เดือน เศษ จึงได้มาพบและให้การต่อร้อยตำรวจเอก สัญญา ในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และแจ้งว่าได้เข้ารับการรักษาพยาบาลต่อที่โรงพยาบาล
 กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงฝากใบนำส่งผู้บาดเจ็บ
 ให้แพทย์ตรวจชันสูตรไปกับผู้ฟ้องคดีเพื่อให้แพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นผู้ตรวจ
 ทำการบันทึกผลการตรวจชันสูตรบาดแผล แล้วให้ผู้ฟ้องคดีนำมาส่งแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อไป
 หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ร้อยตำรวจเอก สุนทรพร จาตุม ซึ่งเป็น
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รับมอบสำนวนต่อจากร้อยตำรวจเอก สัญญา ได้มีหนังสือมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดี
 เป็นผู้ไปติดตามขอรับรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลจากแพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพมหานคร
 และนำส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผล
 จากโรงพยาบาลกรุงเทพมหานครแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้นำมามอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยเก็บไว้
 กับตัวผู้ฟ้องคดีตลอดมา จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีมาพบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหมายเรียกมาสอบปากคำ
 ครั้งที่ ๔ ตามคำสั่งของพนักงานอัยการ ผู้ฟ้องคดีจึงนำมามอบให้ร้อยตำรวจเอก สุนทรพร
 เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ทั้งนี้ ร้อยตำรวจเอก สุนทรพร ได้ออกหมายเรียกนายชัยวัฒน์
 ในฐานะผู้ต้องหา ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์
 ๒๕๕๕ แต่ผู้ต้องหาไม่มาพบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหมายเรียกทั้งสองครั้ง ร้อยตำรวจเอกสุนทรพร
 จึงยื่นคำร้องต่อศาลแขวงสมุทรปราการเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ขอออกหมายจับ
 นายชัยวัฒน์ในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ
 และกระทำความรุนแรงในครอบครัว โดยศาลแขวงสมุทรปราการอนุญาตตามหมายจับที่ ๑๖๘/๒๕๕๕
 ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สรุป
 สำนวนการสอบสวนโดยเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา และผู้กำกับสถานีตำรวจภูธร
 เมืองสมุทรปราการมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญา
 ที่ ๓๗๓๘/๒๕๕๓ ให้อัยการจังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการ แต่พนักงานอัยการแจ้งให้
 สอบสวนผู้ฟ้องคดีเพิ่มเติม เนื่องจากร้อยตำรวจเอก สัญญา ไม่ได้สอบสวนผู้ฟ้องคดีต่อหน้า
 สหวิชาชีพหรือบุคคลที่ผู้ฟ้องคดีไว้วางใจ และพนักงานอัยการได้รับสำนวนไปพิจารณาก่อน
 เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ โดยร้อยตำรวจเอก สุนทรพร ได้ออกหมายเรียกผู้ฟ้องคดี
 มาสอบสวนปากคำใหม่ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน
 ๒๕๕๖ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่มาพบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหมายเรียกดังกล่าว หลังจากนั้น อัยการจังหวัด
 คดีศาลแขวงสมุทรปราการมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงผู้กำกับสถานีตำรวจภูธร
 เมืองสมุทรปราการให้แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการสอบสวนเพิ่มเติม ดังนี้ (๑) ให้ทำการสอบสวน
 ผู้ฟ้องคดีใหม่ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดให้มีจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์
 หรือบุคคลที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ รวมอยู่ด้วยในขณะสอบปากคำ
 เพื่อให้คำปรึกษา และให้ผู้ฟ้องคดีส่งเอกสารเพิ่มเติม คือ เอกสารเกี่ยวกับการที่ผู้ฟ้องคดีรักษาตัว

/ที่โรงพยาบาล...

ที่โรงพยาบาลเปาโล ๕๙ ระหว่างวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๓ พร้อมใบรับรองแพทย์ และเอกสารเกี่ยวกับการที่ผู้ฟ้องคดีรักษาตัวที่โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน พร้อมใบรับรองแพทย์ (๒) ให้สอบสวนนายแพทย์อำนาจ กุศลนันท์ แพทย์ผู้ทำการรักษา ผู้ฟ้องคดีเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีต้องรักษาตัวกี่วันและให้ถามพยานว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารักษาที่โรงพยาบาลเปาโลเมโมเรียล สมุทรปราการ กี่วัน ตั้งแต่วันที่เท่าใดถึงวันที่เท่าใด (๓) ให้สอบสวนแพทย์ของโรงพยาบาลเปาโล ๕๙ ที่ทำการรักษาผู้ฟ้องคดีต่อเนื่องในระหว่างวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๓ ว่า ผู้ฟ้องคดีเข้ารักษาที่โรงพยาบาลกี่วัน ตั้งแต่วันที่เท่าใดถึงวันที่เท่าใด รักษาโรคอะไร อาการเป็นอย่างไร เกิดจากอะไร พร้อมทั้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งใบรับรองแพทย์และเอกสารที่เกี่ยวกับการที่ผู้ฟ้องคดีเข้าทำการรักษา ไปยังพนักงานอัยการเพื่อรวมสำนวน (๔) ให้สอบสวนแพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนที่ทำการรักษา ผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับระบบประสาท ว่า ผู้ฟ้องคดีเข้ารักษาที่โรงพยาบาลกี่วัน ตั้งแต่วันที่เท่าใดถึงวันที่เท่าใด รักษาโรคอะไร อาการเป็นอย่างไร เกิดจากอะไร พร้อมทั้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งใบรับรองแพทย์และเอกสารที่เกี่ยวกับการที่ผู้ฟ้องคดีเข้าทำการรักษา ไปยังพนักงานอัยการเพื่อรวมสำนวน และ (๕) ให้สอบสวนนายตง หรือเฮียตง ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามาช่วยผู้ฟ้องคดีไว้ เป็นพยานหลักฐาน ตามรูปคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ส่งหนังสือดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทางโทรสารและได้ออกหมายเรียก ผู้ฟ้องคดีเป็นครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ เพื่อให้มาพบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อสอบสวน ปากคำใหม่ตามคำสั่งของพนักงานอัยการ ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาพบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหมายเรียกดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ แจ้งเหตุขัดข้องที่ไม่อาจมาพบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหมายเรียกได้ ต่อมา อัยการจังหวัด คดีศาลแขวงสมุทรปราการมีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้กำกับสถานีตำรวจภูธร เมืองสมุทรปราการให้เร่งรัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมและส่งผลการสอบสวน เพิ่มเติมไปยังพนักงานอัยการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงออกหมายเรียกผู้ฟ้องคดีเป็นครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีมาสอบสวนปากคำใหม่ในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้เดินทางมาพบร้อยตำรวจเอก สุนทรภาพร เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงสอบสวนผู้ฟ้องคดีต่อหน้านักสังคมสงเคราะห์ และผู้ฟ้องคดีได้นำเอกสาร การรักษาตัวที่โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนซึ่งผู้ฟ้องคดีรับมาตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ยื่นประกอบการสอบสวนด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ไปสอบสวนปากคำนายแพทย์เกียรติ วงศ์ไพศาล แพทย์ประจำโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน ซึ่งเป็นผู้ออกรายงานชั้นสูตรบาดแผล ของผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ส่งเอกสารการสอบสวนเพิ่มเติมให้อัยการจังหวัด คดีศาลแขวงสมุทรปราการ ต่อมา อัยการจังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการมีหนังสือลงวันที่

๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ ว่า ข้อเท็จจริงทางคดีปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเจ็บป่วยด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่ายี่สิบวัน หรือจนประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน บาดแผลที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจึงเป็นอันตรายสาหัส การกระทำของผู้ต้องหาจึงเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นนั้นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา ๒๙๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี เกินอำนาจของศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษา จึงขอส่งสำนวนการสอบสวนคืนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อดำเนินการและทำความเข้าใจในทางคดีให้ครบถ้วนก่อนส่งสำนวนไปยังสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรปราการเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ร้อยตำรวจเอก สุนทรภาพร จึงยื่นคำร้องต่อศาลแขวงสมุทรปราการเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ขอเพิกถอนหมายจับที่ ๑๖๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยศาลมีคำสั่งเพิกถอนหมายจับดังกล่าว และในวันเดียวกัน ร้อยตำรวจเอก สุนทรภาพร ได้ยื่นคำร้องขออนุมัติหมายจับนายชัยวัฒน์ต่อศาลจังหวัดสมุทรปราการในคดีเดิม โดยศาลอนุญาตตามคำขอในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสและกระทำความรุนแรงในครอบครัว ตามหมายจับที่ ๑๑๑๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ และสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการมีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ที่ ๓๗๓๘/๒๕๕๓ ให้อัยการจังหวัดสมุทรปราการดำเนินการต่อไป โดยร้อยตำรวจเอก สุนทรภาพร มีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ แจ้งความคืบหน้าการสอบสวนคดีอาญาให้ผู้ฟ้องคดีทราบด้วย จึงเห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติหน้าที่ไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการแล้ว แม้จะไม่ได้ทำการสอบสวนปากคำผู้ฟ้องคดีและพยานทันทีในวันที่มีร้องทุกข์ก็ไม่ได้ทำให้รูปคดีเสียหายแต่ประการใด เพราะพยานหลักฐานเพียงพอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีความเห็นควรสั่งฟ้องอยู่แล้ว เพียงแต่รอฟังผลการตรวจชันสูตรบาดแผลจากแพทย์ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บเป็นอันตรายแก่กายถึงสาหัสหรือไม่ เท่านั้น แต่สิ่งที่ทำให้คดีล่าช้า คือ รายงานการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนซึ่งผู้ฟ้องคดีรับมาแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แต่เพิ่งนำมามอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ส่วนนายชัยวัฒน์ ผู้ต้องหา ได้หลบหนีไปตั้งแต่วันแรกที่กระทำความผิดแล้ว การที่ยังจับกุมตัวมาดำเนินคดีไม่ได้มิใช่ความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมีได้เป็นสาเหตุทำให้ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับเงินช่วยเหลือผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาจากกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตามที่กล่าวอ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ได้กระทำความผิดทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายแต่อย่างใด ส่วนค่าเสียหายอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้อง จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าเป็นค่าเสียหายอะไรบ้าง จึงไม่มีมูลที่จะอ้างได้ตามกฎหมาย และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้กระทำความผิดต่อผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าเสียหายตามคำฟ้อง

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่าผู้ฟ้องคดีหายไปประมาณ ๒ เดือนเศษ จึงมาพบและให้การต่อร้อยตำรวจเอก สัญญา อุทุมพร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และให้การไว้เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ นั้น ไม่เป็นความจริง เพราะผู้ฟ้องคดีเข้าร้องทุกข์ต่อร้อยตำรวจเอก สัญญา เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ โดยพาพยานบุคคลไปด้วย ๒ คน แต่ร้อยตำรวจเอก สัญญา บันทึกคำให้การผู้ฟ้องคดีในวันดังกล่าวไว้เพียงคนเดียว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เรียกผู้ฟ้องคดีมาสอบปากคำซ้ำอีกหลายครั้ง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีถูกทำร้ายที่ศีรษะ แต่ผู้ฟ้องคดีให้การเหมือนเดิมทุกครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเขียนวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ด้วยปากกาลงในบันทึกคำให้การของผู้ฟ้องคดี โดยไม่มีลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีกำกับข้อความที่ตกเติมดังกล่าว และก่อนวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้มาติดตามความคืบหน้าของคดีหลายครั้ง จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้คัดลอกรูปถ่ายอาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดีที่ได้มาจากพยานบุคคลที่ผู้ฟ้องคดีพามาเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ จากเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงในแผ่นบันทึกข้อมูลภาพ (แผ่นซีดี) แล้วมอบให้ผู้ฟ้องคดีเก็บไว้ ๑ แผ่น ซึ่งในรูปถ่ายดังกล่าวมีรูปที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถ่ายภาพอาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดีที่สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ ในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ รวมอยู่ด้วย จากพยานหลักฐานดังกล่าวจึงเห็นได้ว่าสำนวนการสอบสวนได้เสร็จสมบูรณ์แล้วก่อนวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ใส่ใจและปล่อยคดีค้างไว้ให้ล่าช้าจนเป็นเหตุให้พยานบุคคล ๒ คน ไม่ยอมมาเป็นพยานให้อีก และยังทำให้นายชัยวัฒน์ วัฒนศิริประภา ผู้ต้องหา มีเวลาคิดหาหนทางยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินและหลบหนีไป ทั้งที่คำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๙๖๐/๒๕๓๗ เรื่อง มาตรการควบคุม ตรวจสอบเร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗ ข้อ ๑.๒.๑ กำหนดไว้ว่า คดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือจับกุมตัวยังไม่ได้ กรณีคดีอาญาทั่วไปให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๒ เดือน นับตั้งแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ และตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ เรื่อง การอำนวยความสะดวกในคดีอาญา การทำสำนวนการสอบสวน และมาตรการควบคุม ตรวจสอบ เร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ข้อ ๓.๑.๒ (๑) ก. กำหนดไว้เช่นเดียวกันว่า คดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ กรณีที่พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนแล้วไม่มีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่ต้องทำการสืบสวนสอบสวนต่อไป ถ้าเป็นคดีอาญาทั่วไปและคดีจราจรทางบก ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๒ เดือน นับแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษหรือรู้ตัวผู้กระทำความผิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ส่วนที่ร้อยตำรวจเอก สุนทรภาพ จาตุม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกหมายเรียกผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๑ โดยนัดให้มาพบในวันที่

/๙ กันยายน...

๙ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้โทรศัพท์แจ้งร้อยตำรวจเอก สุนทรภาพ แล้วว่า ผู้ฟ้องคดีมีนัดพบแพทย์ที่สถาบันวิจัยการแพทย์แผนไทย กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ปรากฏตามหลักฐานใบรับรองแพทย์ เล่มที่ ๑๕๙ เลขที่ ๐๗๙๓๕ ส่วนหมายเรียก ครั้งที่ ๒ มีการออกหมายเรียกในวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ โดยนัดให้ไปพบในวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถปฏิบัติตามหมายเรียกดังกล่าวได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้รับหมายเรียกเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๖ สำหรับหมายเรียก ครั้งที่ ๓ ซึ่งนัดให้ผู้ฟ้องคดีมาพบในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้โทรศัพท์แจ้งร้อยตำรวจเอก สุนทรภาพ แล้วว่า ผู้ฟ้องคดีติดนัดคดีที่ศาลแพ่ง ปรากฏตามหลักฐานรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลแพ่ง คดีหมายเลขดำที่ ผบ ๓๓๓๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ และที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าคดีล่าช้าเพราะผู้ฟ้องคดีนำส่งรายงานการตรวจชั้นสูตรบาดแผลของแพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ล่าช้าเป็นค่ากล่าวอ้างที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหน้าที่ทำการสอบสวนแพทย์ผู้ทำการตรวจรักษาผู้ฟ้องคดีที่โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปทำการสอบสวนนายแพทย์เกียรติ วงศ์ไพศาล เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นเวลาที่ล่าช้ามาโดยตลอด ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนเรื่องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินคดีล่าช้าต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งความคืบหน้าว่า อยู่ในระหว่างดำเนินการตรวจสอบคำร้องเรียน และพิจารณาสอบสวน ต่อมาจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๖ แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน ว่า สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการได้ดำเนินการสอบสวนร้อยตำรวจเอก สัญญา ทางวินัยเนื่องจากการดำเนินคดีล่าช้า จึงทำให้เห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ซึ่งทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้ไปติดต่อขอความช่วยเหลือจากสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหาย และจำเลยในคดีอาญา สังกัดกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ได้ติดต่อขอสำเนารายงานการสอบสวนจากร้อยตำรวจเอก สัญญา แต่ร้อยตำรวจเอก สัญญา ไม่ส่งสำเนารายงานการสอบสวนให้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความช่วยเหลือ และผู้ฟ้องคดียังต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าพาหนะเดินทางไปรักษาพยาบาล และทำกายภาพบำบัดอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบัน ได้รับความเสียหายอันเกิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร เสียค่าใช้จ่ายในการเร่งรัดติดตามคดีจากหน่วยงานของรัฐในที่ต่าง ๆ เป็นระยะเวลาถึง ๓ ปี เสื่อมสุขภาพจิตและบั่นทอนสุขภาพ ทรมานร่างกายในการติดตามเร่งรัดคดี เนื่องจากเวลาเดินทาง

/จะมีอาการ...

จะมีอาการเรอเสียงดังตลอดทาง ขาดประโยชน์จากการประกอบอาชีพการงาน ซึ่งผู้ฟ้องคดีขอคิดค่าเสียหายทั้งหมด เป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมโดยขอยืนยันข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามคำให้การผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลว่า เนื่องจากผู้ฟ้องคดีถูกทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรงและถูกทำร้ายในจุดสำคัญของร่างกาย เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องใช้เวลาในการรักษาตัวยาวนานมาก โดยครั้งแรกผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาอาการบาดเจ็บที่โรงพยาบาลเปาโล เมโมเรียล สมุทรปราการ ตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ จนถึงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นเวลา ๕๔ วัน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ทำใบนำส่งผู้บาดเจ็บให้แพทย์ตรวจชันสูตรและเป็นผู้รับรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลจากโรงพยาบาลเปาโลเมโมเรียล สมุทรปราการ ด้วยตนเอง แต่เมื่ออาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดียังไม่ทุเลาขึ้นผู้ฟ้องคดีจึงเข้ารับการรักษาอาการบาดเจ็บที่โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้บ้านผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำใบนำส่งผู้บาดเจ็บให้แพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนตรวจชันสูตร เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ แพทย์ได้ทำรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผล เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยระบุว่า ตรวจพบใบหน้าบวม ฟกช้ำ ไหล่ซ้ายและสะบักซ้ายฟกช้ำ ปวดยกเส้นประสาทตาซ้ายได้รับบาดเจ็บ และมีความเห็นว่าใช้เวลารักษาสิบเดือน แต่แพทย์แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าต้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้มารับผลการตรวจชันสูตรบาดแผลดังกล่าวด้วยตนเอง ผู้ฟ้องคดีจึงแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ไปรับผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของผู้ฟ้องคดีจากแพทย์ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนโดยระบุให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ หลังจากผู้ฟ้องคดีได้รับผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์จากโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนแล้ว ช่วงเวลานั้นผู้ฟ้องคดียังต้องเข้ารับการรักษาอาการบาดเจ็บอย่างต่อเนื่อง และต้องทำกายภาพบำบัดรวมทั้งร่างกายของผู้ฟ้องคดีมีอาการผิดปกติกำเริบขึ้น ได้แก่ ตาข้างซ้ายเห็นแสงจ้ำกว่าปกติ ปวดศีรษะและใบหน้า บางครั้งมีอาการหายใจไม่สะดวก มึนงง เวียนศีรษะ เป็นต้น ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเดินทางไปสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการได้ หลังจากอาการของผู้ฟ้องคดีทุเลาขึ้นผู้ฟ้องคดีได้ติดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อสอบถามความคืบหน้าของการดำเนินคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นัดผู้ฟ้องคดีไปพบเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ในวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้พบร้อยตำรวจเอก สัญญา อุทุมพร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้ทำการสอบถามปากคำผู้ฟ้องคดีใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง การสอบสวนในวันนั้นเป็นไปอย่างเร่งรีบ มีการพิมพ์บันทึกถ้อยคำผู้ฟ้องคดีผิดหลายแห่ง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกจากสถานีตำรวจไปก่อนจนทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ทันส่งมอบผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทั้งที่ได้นำติดตัว

/ไปด้วย...

ไปด้วย หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีพยายามติดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หลายครั้ง แต่ไม่สามารถติดต่อได้ จนกระทั่งวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีจึงร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินให้ช่วยเร่งรัดคดี และหลังจากผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้พบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงมอบผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในวันดังกล่าว ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างว่า สิ่งที่ทำให้คดีล่าช้าเนื่องจากผู้ฟ้องคดีรับผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนมาแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แต่เพิ่งนำมามอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จึงไม่ใช่ความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น ไม่เป็นความจริง เพราะผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาอาการบาดเจ็บที่โรงพยาบาลเปาโลเมโมเรียล สมุทรปราการ เป็นเวลา ๕๔ วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๒๐ วัน แล้ว การที่แพทย์โรงพยาบาล เปาโลเมโมเรียล สมุทรปราการ ระบุในผลการตรวจชันสูตรบาดแผลว่า มีระยะเวลาการรักษา ประมาณ ๒๐ วัน ถ้าไม่มีภาวะแทรกซ้อน จึงเป็นความผิดพลาด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องแจ้ง แพทย์ทำการแก้ไขให้ถูกต้อง แต่ด้วยเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ใส่ใจในคดีของผู้ฟ้องคดี จึงทำให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินคดีกับนายชัยวัฒน์ วัฒนศิริประภา ในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้ฟ้องคดี และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการคดีศาลแขวงสมุทรปราการล่าช้า การดำเนินคดีที่ผ่านมาจึงเป็น ความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ใช่ความผิดของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า ในเรื่องนี้ยังไม่มี การดำเนินการทางวินัยกับร้อยตำรวจเอก สัญญา อุทุมพร และร้อยตำรวจเอก สัญญา ได้ย้ายจาก สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ ไปดำรงตำแหน่งสารวัตรฝ่ายอำนวยการ ๑ กองบังคับการ อำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ ส่วนร้อยตำรวจเอก สุนทรพร จาตุม ไม่ได้รับมอบสำนวนจากร้อยตำรวจเอก สัญญา เพียงแต่เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ร้อยตำรวจเอก สัญญา ได้พิมพ์หมายจับและขอให้ร้อยตำรวจเอก สุนทรพร ไปขอหมายจับจากศาลแขวงสมุทรปราการ เมื่อได้หมายจับแล้ว ร้อยตำรวจเอก สุนทรพร ก็ได้ รวบรวมและสรุปสำนวนการสอบสวนส่งพนักงานอัยการจังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการ โดยไม่มีการมอบสำนวนการสอบสวนเป็นลายลักษณ์อักษร

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๓๐ บัญญัติว่า ให้เริ่มการสอบสวนโดยมิชักช้า จะทำการในที่ใด เวลาใด แล้วแต่จะเห็นสมควร โดยผู้ต้องหาไม่จำเป็นต้องอยู่ด้วย และมาตรา ๑๓๑ บัญญัติว่า ให้พนักงาน สอบสวนรวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริง และพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกล่ามทา เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำผิดและพิสูจน์ให้เห็น

/ความผิด...

ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหน้าที่ในการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๗๓๘/๒๕๕๓ ซึ่งเป็นคดี ระหว่าง ผู้ฟ้องคดี ผู้เสียหาย กับ นายชัยวัฒน์ วัฒนศิริประภา ผู้ต้องหา ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ร้อยตำรวจเอก สัญญา อุทุมพร) ให้ดำเนินคดีกับนายชัยวัฒน์ในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้ฟ้องคดี เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เวลาประมาณ ๑๘ นาฬิกา ที่บ้านเลขที่ ๕๕/๑๑๐ - ๑๑๑ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางเมือง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ เมื่อรับเรื่องร้องทุกข์แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ส่งตัวผู้ฟ้องคดีให้แพทย์โรงพยาบาลเปาโลเมโมเรียลสมุทรปราการ ซึ่งผู้ฟ้องคดีรักษาตัวอยู่ก่อนแล้วตั้งแต่วันที่ ๒ ถึงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ทำการตรวจชันสูตรบาดแผลเพื่อเป็นหลักฐาน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้บันทึกคำให้การของผู้ฟ้องคดีหรือพยานไว้ แต่ได้มาบันทึกคำให้การของผู้ฟ้องคดีตามบันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นเวลาถึง ๒ เดือนเศษ นับจากวันที่ผู้ฟ้องคดีเข้าร้องทุกข์เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะให้การว่า ผู้ฟ้องคดีหายไปประมาณ ๒ เดือนเศษ จึงได้มาพบและให้การต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีคัดค้านว่าไม่เป็นความจริง เนื่องจากหลังจากเข้าร้องทุกข์เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เรียกผู้ฟ้องคดีมาสอบปากคำหลายครั้ง โดยผู้ฟ้องคดีให้การเหมือนเดิมทุกครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเขียนวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ด้วยปากกาลงในบันทึกคำให้การของผู้ฟ้องคดี และเมื่อตรวจดูบันทึกคำให้การของผู้ฟ้องคดีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ บันทึกไว้ ก็ปรากฏว่ามีการเขียนเฉพาะคำว่า “๒๔ พฤษภาคม” ด้วยลายมือจริง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ฝากใบนำส่งผู้บาดเจ็บให้แพทย์ตรวจชันสูตร ฉบับลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ไปกับผู้ฟ้องคดี เพื่อให้แพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนบันทึกผลการตรวจชันสูตรบาดแผล จึงเชื่อได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการสอบปากคำผู้ฟ้องคดีไว้แล้วก่อนวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ กรณีจึงไม่อาจฟังว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาติดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อีกเลยเป็นเวลา ๒ เดือนเศษ นับแต่วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง และเมื่อผู้ฟ้องคดีให้การต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามบันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีแผลแตกที่บริเวณใบหน้า และตาข้างซ้ายฟกช้ำ ผู้ฟ้องคดีรักษาตัวที่โรงพยาบาลเปาโลเมโมเรียล จำนวน ๕ วัน และไปรักษาแผลและตาต่อเนื่องที่โรงพยาบาลเปาโล ๕๙ ตั้งแต่วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๓ หลังจากนั้นได้ไปรักษาเกี่ยวกับระบบประสาทที่โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนอีก แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งเอกสารเกี่ยวกับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลเปาโล ๕๙ และที่โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน หรือใบรับรองแพทย์จากโรงพยาบาลดังกล่าว และทำการสอบสวนแพทย์โรงพยาบาลเปาโล ๕๙ และแพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน

/เพื่อรวบรวม...

เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานในการวินิจฉัยการกระทำของผู้ต้องหาว่าเป็นความผิดฐานใด ทั้งที่ปรากฏจากการสอบสวนว่าผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาอาการบาดเจ็บที่โรงพยาบาลเป็นเวลาเกินกว่ายี่สิบวันแล้ว และความผิดฐานทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจนั้น ตามมาตรา ๒๙๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และการกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา ๒๙๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มีโทษต่างกันและอยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลต่างกันด้วย โดยปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพียงแต่ฝากใบนำส่งผู้บาดเจ็บให้แพทย์ตรวจชั้นสูตร ฉบับลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ไปกับผู้ฟ้องคดีเพื่อให้แพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนซึ่งเป็นผู้ตรวจรักษาผู้ฟ้องคดีบันทึกผลการตรวจชั้นสูตรบาดแผลแล้วให้ผู้ฟ้องคดีนำมาส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เท่านั้น อีกทั้งไม่ปรากฏว่ามีการดำเนินการสอบสวนต่อไปอย่างไร จนกระทั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ร้อยตำรวจเอก สัญญา อุทุมพร) ย้ายจากสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ ไปดำรงตำแหน่งที่กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ร้อยตำรวจเอก สุนทรภาพร จาตุ้ม) มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีไปขอรับรายงานผลการตรวจชั้นสูตรบาดแผลของโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนและนัดผู้ฟ้องคดีไปพบเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ เพื่อสอบปากคำใหม่ทั้งหมด และได้ออกหมายเรียกนายชัยวัฒน์ วัฒนศิริประภา ในฐานะผู้ต้องหา ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แต่ผู้ต้องหาไม่มาพบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหมายเรียกทั้งสองครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงยื่นคำร้องต่อศาลแขวงสมุทรปราการเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ขอออกหมายจับนายชัยวัฒน์ ในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจและกระทำความรุนแรงในครอบครัว โดยศาลแขวงสมุทรปราการอนุญาตตามหมายจับที่ ๑๖๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ต่อมาวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สรุปสำนวนการสอบสวนโดยเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา และผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๗๓๘/๒๕๕๓ ให้อัยการจังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ผู้ฟ้องคดีได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จึงฟังได้ว่านับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ (วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓) และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สอบปากคำผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นเวลา ๒ เดือนเศษ และต่อจากวันนั้นจนถึงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีไปขอรับรายงานผลการตรวจชั้นสูตรบาดแผลของโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน เป็นเวลา ๙ เดือน หลังจากนั้น ได้นัดสอบปากคำผู้ฟ้องคดีใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง ในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงได้ออกหมายเรียกนายชัยวัฒน์ในฐานะผู้ต้องหาเมื่อวันที่

/๑๕ ธันวาคม...

๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ดังนั้น เมื่อนับตั้งแต่วันที่ได้มีการบันทึกปากคำผู้ฟ้องคดีครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จนถึงวันที่ได้บันทึกปากคำผู้ฟ้องคดีใหม่ทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ รวมระยะเวลา ๑ ปี ๔ เดือน ที่ทำให้การสอบสวนไม่มีความคืบหน้าแต่อย่างใด จึงฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการรวบรวมพยานหลักฐานตามมาตรา ๑๓๑ และปฏิบัติหน้าที่ในการสอบสวนตามมาตรา ๑๓๐ และในการรวบรวมพยานหลักฐานตามมาตรา ๑๓๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ล่าช้าเกินสมควร ส่วนประเด็นเกี่ยวกับกรณีที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด นั้น เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงจะรับฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการสอบสวนคดีอาญาล่าช้าเกินสมควร ก็ตาม แต่โดยที่ความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างไม่ว่าจะเป็นการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความช่วยเหลือจากสำนักงานช่วยเหลือทางการเงิน แก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพก็ดี การที่ผู้ฟ้องคดีต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าพาหนะเดินทางไปรักษาพยาบาลและทำกายภาพบำบัดอย่างต่อเนื่องตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ก็ดี หรือการที่ผู้ฟ้องคดีต้องขาดประโยชน์จากการประกอบอาชีพการงานก็ดี และผู้ฟ้องคดีต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเร่งรัดติดตามคดีจากหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ เป็นเวลาถึง ๓ ปี เสื่อมสุขภาพจิตและบั่นทอนสุขภาพ ทรมานร่างกายในการติดตามเร่งรัดคดี ล้วนแล้วแต่ไม่ใช่ผลโดยตรงจากการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว กรณีจึงยังฟังไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างจึงมิได้เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อยู่ในสังกัด จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้ไปแจ้งความร้องทุกข์กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พร้อมนำพยานบุคคลไปด้วยเพื่อประสงค์จะดำเนินคดีกับผู้ต้องหา โดยก่อนกลับผู้ฟ้องคดีได้ถามว่ามีเอกสารให้นำกลับหรือไม่แต่ได้รับคำตอบว่าไม่มี ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ปรึกษากับทนายความได้รับคำแนะนำให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปปรับใบแจ้งความเก็บไว้เป็นหลักฐาน ผู้ฟ้องคดีจึงติดต่อขอรับใบแจ้งความพร้อมสอบถามความคืบหน้า แต่ไม่มีความคืบหน้า ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าหากมีการนัดหมายให้ผู้ฟ้องคดีไปสอบปากคำในวันเดียวกับที่ผู้ฟ้องคดีต้องเดินทางไปรับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลแล้ว ผู้ฟ้องคดีสามารถเดินทางเพื่อเข้ามาให้ปากคำได้ถึง ๑๒ ครั้ง จึงไม่มีเหตุผลใดที่ผู้ฟ้องคดีจะไม่ให้ความร่วมมือกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการให้ถ้อยคำ ส่วนกรณีที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ให้ผู้ฟ้องคดีไปปรับใบชั้นสูตรบาดแผลที่โรงพยาบาล นั้น ผู้ฟ้องคดีได้รับเอกสารการขอรับใบชั้นสูตรจาก

/ร้อยตำรวจเอก...

ร้อยตำรวจเอก สัญญา ซึ่งเป็นผู้ทำเอกสารและมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีไปรับ แต่เอกสารของทางราชการที่ให้ผู้ฟ้องคดีนำไปติดต่อกับโรงพยาบาลกลับปรากฏชื่อและลายมือชื่อของร้อยตำรวจเอก สนุทธพร จาตุม ในเอกสารดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่เคยติดต่อร้อยตำรวจเอก สนุทธพร ภายหลังจึงทราบว่ามีการเปลี่ยนแปลงผู้ทำคดีใหม่ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้บังคับบัญชามิได้ติดตามการดำเนินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อีกทั้งไม่ปรากฏว่ามีการมอบหมายงานเป็นลายลักษณ์อักษร มีการเก็บสำนวนไว้กับตนเอง แสดงถึงพฤติการณ์ที่จะไม่ดำเนินคดี ทำคดีไม่แล้วเสร็จยังต้องสอบปากคำไปเรื่อยๆ ใช้เวลาทำสำนวน ๓ ปี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงละเลยการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นขอความช่วยเหลือต่อกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เหตุใดจึงไม่ส่งสำนวนการสั่งฟ้องตามที่หน่วยงานดังกล่าวร้องขอภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีเร่งรัดคดีกับหน่วยงานต่าง ๆ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ไม่ทำคดีให้แล้วเสร็จ จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีฟ้องศาลปกครองจึงมีการเริ่มทำการสอบปากคำอีกครั้งในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และสอบข้อเท็จจริงแพทย์ผู้ทำการรักษาในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จนกระทั่งมีการสั่งฟ้องวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งหากนับแต่วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ใช้เวลาสั่งฟ้องนานนับปี จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการละเมิดสิทธิในการฟ้องคดีอาญาแล้ว เนื่องจากล่าช้าเกินสมควร หรือหากนับแต่เมื่อมีการบันทึกปากคำผู้ฟ้องคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จนถึงวันที่ได้บันทึกปากคำผู้ฟ้องคดีใหม่ทั้งหมดเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ รวมระยะเวลา ๑ ปี ๔ เดือน แต่ความเสียหายได้เกิดขึ้นแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว เช่น วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕ นายชัยวัฒน์ วัฒนศิริประภา ได้จำหน่ายรถยนต์ออกไปหนึ่งคัน ซึ่งทรัพย์สินส่วนนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของการเรียกค่าเสียหายในคดีอาญา และภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บผู้ฟ้องคดีตั้งใจดำเนินคดีกับผู้ต้องหาเท่านั้นมิได้มีเจตนาจะดำเนินคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ได้เก็บใบเสร็จรับเงินค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไว้ ผู้ฟ้องคดีต้องทรมานร่างกายในการเรียกร้องสิทธิในการดำเนินคดีผู้ต้องหากับหน่วยงานนานนับปี ด้วยพฤติการณ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้เวลานานในการทำคดี บิดเบือนข้อเท็จจริง ให้โอกาสผู้ต้องหาหลบหนี ใช้เวลาพิสูจน์พฤติการณ์นาน ๓ ปี จากพฤติการณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว จึงเป็นการละเมิดสิทธิ ตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีที่จะได้มีการตรวจสอบหรือพิสูจน์จากศาลในคดีอาญา โดยการทำให้ล่าช้าในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรมไม่ให้เกิดขึ้น ไม่สนใจกระบวนการยุติธรรมเพื่อให้เกิดความเสียหายกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา ผลของการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้เสียหายยังมิได้รับค่าเสียหายจากผู้ต้องหาในคดีอาญา ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นต้นเหตุแห่งการขอใช้ความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาหรือมีคำสั่งกลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยของจำนวนเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก่อุทธรณ์ โดยขอยืนยันข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ใช้ประกอบ คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และพยานหลักฐานต่าง ๆ รวมทั้งคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบ คำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการ แสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีถูกนายชัยวัฒน์ วัฒนศิริประภา ซึ่งเคยอยู่กิน ฉันทามีภรรยากับผู้ฟ้องคดีทำร้ายร่างกาย เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ โดยเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวโทษร้องทุกข์ต่อร้อยตำรวจเอก สัญญา อุทุมพร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ดำเนินคดีกับนายชัยวัฒน์ ในข้อหาทำร้ายร่างกายตามรายงานประจำวัน เกี่ยวกับคดี ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ และร้อยตำรวจเอก สัญญา ได้ออกใบนำส่งผู้ฟ้องคดี ให้แพทย์ตรวจชันสูตร ซึ่งแพทย์โรงพยาบาลเปาโลเมโมเรียล สมุทรปราการ ได้มีความเห็น ท้ายใบนำส่งดังกล่าวในวันเดียวกัน ต่อมา วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออก ใบนำส่งผู้ฟ้องคดีให้แพทย์ตรวจชันสูตร ซึ่งโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนได้รับใบนำส่งดังกล่าว ในวันเดียวกัน (แพทย์มีความเห็นท้ายใบนำส่งดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สอบปากคำผู้ฟ้องคดีตามบันทึกถ้อยคำให้การ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ต่อมา ร้อยตำรวจเอก สัญญา ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่ง สารวัตร ฝ่ายอำนวยการ ๑ กองบังคับการ อำนวยการภาค ๑ ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔ จากนั้น วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ร้อยตำรวจเอก สุนทรพร จากตุม ผู้มาปฏิบัติหน้าที่แทน) มีหนังสือแจ้งผู้อำนวยการโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน ขอรับรายงาน การตรวจชันสูตรบาดแผลผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ ร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่สอบสวนล่าช้าของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ โดยผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการได้สั่งการให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีดังกล่าวแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการ หากแล้วเสร็จเมื่อใดจะแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบต่อไป

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกหมายเรียกนายชัยวัฒน์ ในฐานะผู้ต้องหา ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แต่ผู้ต้องหาไม่มาพบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงยื่นคำร้องต่อศาลแขวงสมุทรปราการ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ขอออกหมายจับ นายชัยวัฒน์ โดยศาลอนุญาตตามหมายจับที่ ๑๖๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินคดีล่าช้าต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติอีกครั้งหนึ่ง ตามหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยจเรตำรวจแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าได้ส่งเรื่องร้องเรียนให้ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และให้แจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยตรง ต่อมาวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สรุปสำนวน การสอบสวนโดยเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา และผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๗๓๘/๒๕๕๓ ให้อัยการจังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการ แต่พนักงานอัยการแจ้งให้สอบสวนผู้ฟ้องคดีเพิ่มเติม เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้สอบสวนผู้ฟ้องคดีต่อหน้าสทวิชาชีพหรือบุคคลที่ผู้ฟ้องคดีไว้วางใจ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมายแก่ผู้ฟ้องคดี ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกหมายเรียกผู้ฟ้องคดี มาสอบสวนปากคำใหม่ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่มาพบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหมายเรียกดังกล่าว ต่อมาอัยการจังหวัด คดีศาลแขวงสมุทรปราการมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงผู้กำกับสถานีตำรวจภูธร เมืองสมุทรปราการให้แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการสอบสวนเพิ่มเติม รวม ๕ รายการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกหมายเรียกผู้ฟ้องคดีเป็นครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ เพื่อสอบสวนปากคำใหม่ ตามคำสั่งของพนักงานอัยการในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาพบ ตามหมายเรียกดังกล่าว โดยผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ แจ้งเหตุขัดข้องที่ไม่อาจ มาพบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหมายเรียกได้ ต่อมาอัยการจังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการ มีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการให้เร่งรัด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้รีบดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมและส่งผลการสอบสวนเพิ่มเติมไปยังพนักงาน อัยการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงออกหมายเรียกผู้ฟ้องคดีเป็นครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีมาสอบสวนปากคำใหม่ในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้มาพบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สอบสวนผู้ฟ้องคดี ต่อหน้านักสังคมสงเคราะห์ ผู้ฟ้องคดีได้นำผลการตรวจชั้นสูตรบาดแผลของแพทย์โรงพยาบาล กรุงเทพมหานครซึ่งผู้ฟ้องคดีรับมาตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ยื่นประกอบการสอบสวน

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ไปสอบปากคำแพทย์ประจำโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนซึ่งเป็นผู้ออกรายงาน
ชั้นสูตราบาดแผลของผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ สถานีตำรวจภูธรเมือง
สมุทรปราการมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ส่งเอกสารการสอบสวนเพิ่มเติมให้อัยการ
จังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการ และหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ส่งสำนวน
การสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๗๓๘/๒๕๕๓ ให้อัยการจังหวัดสมุทรปราการดำเนินการต่อไป
และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ แจ้งความสืบหน้าการสอบสวนคดีอาญา
ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงอุทธรณ์คำพิพากษา
ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การดำเนินการสอบสวน
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่
กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย อันเป็นการ
กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากละเมิด ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
ความเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พร้อมดอกเบี้ย เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ บัญญัติว่า
ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกาย
ก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้อง
ใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผล
แห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงาน
ของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาด
อำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการฟ้องคดี
ต่อศาลใด ถ้าคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องเห็นว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ยื่น
คำร้องต่อศาลที่รับฟ้องก่อนวันสืบพยานสำหรับศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร หรือภายในกำหนด
ระยะเวลายื่นคำให้การหรือก่อนพ้นระยะเวลาที่ศาลอนุญาตให้ยื่นคำให้การเป็นอย่างช้าสำหรับ
ศาลปกครองหรือศาลอื่น ในกรณี ศาลที่รับฟ้องอาจรอการพิจารณาไว้ชั่วคราวก็ได้ และให้จัดทำ
ความเห็นส่งไปให้ศาลที่คู่ความร้องว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจโดยเร็ว ในกรณีเช่นว่านี้ให้ศาล
ที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้... ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๐
บัญญัติว่า ให้เริ่มการสอบสวนโดยมิชักช้า จะทำการในที่ไหนใด เวลาใด แล้วแต่จะเห็นสมควร
โดยผู้ต้องหาไม่จำเป็นต้องอยู่ด้วย มาตรา ๑๓๑ บัญญัติว่า ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมหลักฐาน

/ทุกชนิด...

ทุกชนิด เท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหา เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา มาตรา ๑๔๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้ารู้ตัวผู้กระทำผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ เมื่อได้ความตามทางสอบสวนอย่างไร ให้ทำความเข้าใจว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปพร้อมกับสำนวนยังพนักงานอัยการ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ เรื่อง การอำนวยความสะดวกธรรมชาติอาญา การทำสำนวนการสอบสวน และมาตรการควบคุมตรวจสอบ เร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ บทที่ ๔ มาตรการควบคุมตรวจสอบ และเร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ข้อ ๓.๑.๒ กำหนดว่า คดีรู้ตัวผู้กระทำผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ แบ่งเป็น ๒ กรณี (๑) กรณีที่พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนแล้วไม่มีข้อเท็จจริง หรือพยานหลักฐานที่ต้องทำการสืบสวนสอบสวนต่อไป ก. คดีอาญาทั่วไป และคดีจราจรทางบก ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๒ เดือน นับตั้งแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษหรือรู้ตัวผู้กระทำผิด ข. คดีอุกฉกรรจ์ ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษหรือรู้ตัวผู้กระทำผิด... (๒) กรณีที่พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนแล้วคดีมีข้อเท็จจริง หรือพยานหลักฐานที่ต้องทำการสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติม ให้พนักงานสอบสวนทำการสืบสวนสอบสวนได้ภายในอายุความ ทั้งนี้ เมื่อครบระยะเวลาตาม (๑) ก. และ ข. ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมด้วยเหตุผลและความจำเป็นไปยังผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับการ หรือผู้บัญชาการสำหรับหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนซึ่งขึ้นตรงต่อกองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการ ภายในระยะเวลา ๑๐ วัน นับตั้งแต่วันครบระยะเวลาตาม (๑) ก. และ ข. ให้ผู้บังคับการ หรือผู้บัญชาการสำหรับหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนซึ่งขึ้นตรงต่อกองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการแล้วแต่กรณี มีอำนาจพิจารณาอนุมัติขยายเวลาการสอบสวนได้ในครั้งแรกไม่เกิน ๓ เดือน หลังจากครบกำหนดเวลาตามที่อนุมัติแล้ว แต่มีความจำเป็นต้องทำการสืบสวนสอบสวนต่อไป ให้ขอขยายระยะเวลาไปยังหัวหน้าหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกิน ๓ เดือน ตามเหตุแห่งความจำเป็นจนกว่าการสอบสวนจะเสร็จสิ้น เว้นแต่ผู้บังคับการหรือผู้บัญชาการสำหรับหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนซึ่งขึ้นตรงต่อกองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการจะสั่งการเป็นอย่างอื่น

คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นรับคำฟ้องไว้พิจารณาโดยคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องมิได้ยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาล ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีจึงต้องห้ามมิให้ศาลปกครองสูงสุดยกประเด็นปัญหาดังกล่าวนี้ขึ้นวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์คำพิพากษา เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังยุติว่า เมื่อวันที่

๗ มีนาคม...

๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้ถูกนายชัยวัฒน์ วัฒนศิริประภา ซึ่งเคยอยู่กินฉันสามีภรรยา กันทำร้ายร่างกายโดยกระชากตัวผู้ฟ้องคดีล้มลงและชกต่อยบริเวณใบหน้ารวมหลายครั้ง จนผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลเปาโลเมโมเรียล สมุทรปราการ ครั้นวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ร้อยตำรวจเอก สัญญา อุทุมพร) ให้ดำเนินคดีกับนายชัยวัฒน์ ในข้อหาทำร้ายร่างกาย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ลงบันทึกรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี และได้ออกใบนำส่งตัวผู้บาดเจ็บให้แพทย์ตรวจชันสูตร มอบให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อนำไปให้แพทย์โรงพยาบาลเปาโลเมโมเรียล สมุทรปราการ บันทึกความเห็นผลการตรวจชันสูตรบาดแผลผู้ฟ้องคดี โดยไม่ได้สอบสวนบันทึกคำให้การของผู้ฟ้องคดีไว้ในฐานะผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหาแต่อย่างใด ครั้นวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกใบนำส่งตัวผู้บาดเจ็บให้แพทย์ตรวจชันสูตรอีกฉบับหนึ่ง มอบให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อนำไปให้แพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียนที่ผู้ฟ้องคดีย้ายไปรักษาตัวต่อ บันทึกความเห็นผลการตรวจชันสูตรบาดแผลผู้ฟ้องคดีเพิ่มเติม และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพิ่งมาสอบสวนบันทึกคำให้การของผู้ฟ้องคดีไว้เป็นผู้กล่าวหา เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ภายหลังจากนั้น ร้อยตำรวจเอก สัญญา ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งที่อื่น ร้อยตำรวจเอก สุนทรพร จาตุม ได้รับมอบหมายให้ทำสำนวนคดีนี้แทน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน เพื่อขอรับรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลผู้ฟ้องคดีจากแพทย์ดังกล่าว ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีความล่าช้า และได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกหมายเรียก รวม ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรียกนายชัยวัฒน์มาพบเพื่อสอบสวนในฐานะผู้ต้องหา แต่นายชัยวัฒน์ไม่มาพบตามหมายเรียก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ต่อศาลแขวงสมุทรปราการ เพื่อขอออกหมายจับนายชัยวัฒน์ และได้รับอนุญาตจากศาลดังกล่าวในวันเดียวกันนั้น หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ร้องเรียนความล่าช้าในการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อีกครั้งหนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงสรุปสำนวนการสอบสวนโดยมีความเห็นควรสั่งฟ้องนายชัยวัฒน์ ผู้ต้องหา ซึ่งยังเรียกและจับตัวยังไม่ได้ ในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ตามมาตรา ๒๙๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญาเสนอผู้บังคับบัญชาและส่งให้อัยการจังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการพิจารณา ในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้สอบสวนผู้ฟ้องคดีต่อหน้าสทวิชาชีพหรือบุคคลที่ผู้ฟ้องคดีไว้วางใจ อัยการจังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการจึงมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามกรณีดังกล่าว ต่อมา อัยการจังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการเห็นว่า

/บาดแผล...

บาดแผลที่ผู้ฟ้องคดีได้รับถึงขั้นเป็นอันตรายแก่กายสาหัส ตามมาตรา ๒๙๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งมีอัตราโทษเกินเขตอำนาจของศาลแขวง จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ คืบสำนวนการสอบสวนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อส่งอัยการจังหวัดสมุทรปราการที่มีเขตอำนาจพิจารณาภายหลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าวให้อัยการจังหวัดสมุทรปราการพิจารณาแล้ว จากข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้น เห็นได้ว่า แม้ในการสอบสวนคดีอาญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะพนักงานสอบสวน อาจขอความร่วมมือหรือความช่วยเหลือในการรวบรวมพยานหลักฐานจากผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้เสียหายได้ตามสมควร โดยให้ผู้ฟ้องคดีนำใบส่งตัวผู้บาดเจ็บให้แพทย์ตรวจชันสูตร ไปมอบแก่แพทย์ผู้ทำการตรวจรักษาผู้ฟ้องคดี เพื่อบันทึกความเห็นของแพทย์ลงในรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลผู้ฟ้องคดีแล้วนำกลับมาคืนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อรวมไว้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนคดีอาญาดังกล่าวได้ก็ตาม แต่อำนาจหน้าที่ในการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานก็ยังคงอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่เป็นพนักงานสอบสวนอยู่ดี ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กล่าวคือ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้นำรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลผู้ฟ้องคดีของแพทย์กลับมาคืนมามอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ภายในเวลาตามสมควรแล้ว ก็เป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะต้องไปติดต่อขอรับรายงานดังกล่าวจากแพทย์โดยตรงโดยมิชักช้าโดยไม่จำเป็นต้องรอผู้ฟ้องคดีนำมาให้อีกต่อไป อันเป็นการปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๐ แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน ประกอบกับ ข้อหาความผิดในคดีนี้ เป็นเพียงการกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีถูกนายชัยวัฒน์ชกต้อยทำร้ายร่างกาย ซึ่งการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานไม่มีความยุ่งยากหรือสลับซับซ้อนแต่อย่างใด โดยเพียงแต่สอบสวนคำให้การของผู้ฟ้องคดีไว้ในฐานะผู้เสียหายหรือผู้ถูกกล่าวหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และประจักษ์พยานอื่นที่รู้เห็นเหตุการณ์อีก ๒ คน ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง รวมทั้งรวบรวมรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลผู้ฟ้องคดีของแพทย์พร้อมสอบบันทึกคำให้การของแพทย์ไว้เป็นพยานประกอบ และเมื่อยื่นคำร้องจนได้รับอนุญาตจากศาลยุติธรรมที่มีเขตอำนาจให้ออกหมายจับนายชัยวัฒน์ ผู้ต้องหา ที่หลบหนี ได้แล้ว ก็สามารถสรุปสำนวนการสอบสวนเสนอผู้บังคับบัญชาส่งพนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจพิจารณาสั่งคดีได้ นอกจากนี้ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ความรอบคอบในการสอบสวนโดยเฉพาะแพทย์ผู้ตรวจชันสูตรและรักษาบาดแผลของผู้ฟ้องคดีอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ก็จะพบว่าบาดแผลที่ผู้ฟ้องคดีได้รับถึงขั้นเป็นอันตรายแก่กายสาหัส อันเป็นความผิดตามมาตรา ๒๙๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของศาลจังหวัด หากใช้เป็นข้อหาความผิดตามมาตรา ๒๙๕ แห่งประมวล

/กฎหมาย...

กฎหมายเดียวกัน ที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลแขวงแต่อย่างใดไม่ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้เวลาในการสอบสวนคดีอาญานี้ แม้จะนับแต่วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๓ อันเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งความร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้ดำเนินคดีกับนายชัยวัฒน์ที่กระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จนถึงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อันเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สรุปลำนวนการสอบสวนโดยมีความเห็นควรสั่งฟ้องนายชัยวัฒน์ ผู้ต้องหา ซึ่งหลบหนี ในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ตามมาตรา ๒๙๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ส่งอัยการจังหวัดคดีศาลแขวงสมุทรปราการพิจารณา เป็นเวลานานถึง ๒ ปี ๘ เดือนเศษ ซึ่งเกินกว่ากำหนดเวลา ๒ เดือน นับตั้งแต่วันที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ หรือรู้ตัวผู้กระทำความผิด ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓.๑.๒ (๑) ก. ของบทที่ ๔ มาตราการควบคุมตรวจสอบ และเร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ของคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ เรื่อง การอำนวยความสะดวกยุติธรรมในคดีอาญา การทำสำนวนการสอบสวน และมาตรการควบคุมตรวจสอบ เร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เป็นอย่างมาก โดยไม่ปรากฏมีเหตุจำเป็นอื่นใดที่ทำให้ไม่อาจสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายใน ๒ เดือน จนต้องขออนุมัติต่อผู้บังคับการ เพื่อขยายเวลาสอบสวนดังกล่าว กรณีจึงต้องฟังว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นพนักงานสอบสวน ได้ปฏิบัติหน้าที่สอบสวนคดีอาญาตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ล่าช้าเกินสมควร ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๓๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบข้อ ๓.๑.๒ (๑) ก. ของบทที่ ๔ ของคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีที่ต้องเสื่อมเสียสุขภาพจิตเกิดความทุกข์ทางใจในการรอคอยผลการสอบสวนที่ใช้เวลานานเกินสมควรแก่เหตุของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทั้งต้องเสียเวลาในการประกอบสัมมาชีพและเสียค่าใช้จ่ายในการร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สังกัดอยู่ รวม ๒ ครั้ง เพื่อเร่งรัดการสอบสวนที่ล่าช้าเกินสมควรแก่เหตุของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อีกด้วย ซึ่งถือเป็นความเสียหายโดยตรงที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในการสอบสวนที่ล่าช้าเกินสมควรแก่เหตุของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว กรณีจึงฟังได้แล้วว่า การปฏิบัติหน้าที่ในการสอบสวนที่ล่าช้าเกินสมควรแก่เหตุของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวถือเป็นกรกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีแล้ว ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แม้ผู้ฟ้องคดีจะเรียกร้องค่าเสียหายดังกล่าวรวมกันมาโดยมิได้แยกแยะรายละเอียดของความเสียหายก็ตาม ศาลก็มีอำนาจกำหนดค่าสินไหมทดแทนความเสียหายดังกล่าวตามสมควรแก่ผู้ฟ้องคดีได้ โดยศาลเห็นสมควรกำหนดค่าสินไหมทดแทนความเสียหายดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดด้วยการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหาย

/จำนวน...

จำนวน ๕,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ พร้อมด้วยดอกเบี้ยของต้นเงินดังกล่าวในระหว่างพินัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับจากวันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปตามที่ผู้ฟ้องคดีขอมา จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี เริ่มนับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดีด้วย ตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๕,๐๐๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยของต้นเงินดังกล่าว ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี เริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีทั้งสองชั้นศาลแก่ผู้ฟ้องคดีด้วย

x

นายประวิทย์ เอ็นริรันตร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายรัฐกิจ มานะทัต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่ง ตุลาการที่ปรึกษาศาลปกครองสูงสุด

นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

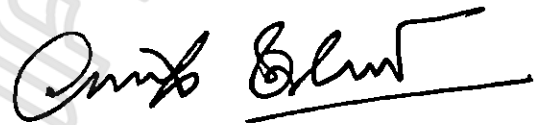
นายสมภพ ผ่องสว่าง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อร. ๑๗๐/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่
อร. ๒๒๗/๒๕๖๕ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายประวิทย์ เอื้อนิรันดร์ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก
นายประวิทย์ เอื้อนิรันดร์ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด